అతని చేతుల్లోనే చచ్చిపోయింది!

• సూర్యం •

"రామం కొంటకొంటకు యిలా ప్రశాంతచిత్తుడూ, అంతర్గతంగా ఏదో తీరని విచారంతో బాధపడుతున్నాడన్న సంగతి నాకు తెలియనే తెలియదు'' ఏదో చెప్పడానికి ఉపక్రమించేడు రాజా.

'అయితే యేం?' అన్నాను.

"పూర్తిగా విను," అని మళ్ళా చెప్పడం మొదలెట్టేడు. "రామం కొద్దిరోజులక్రితమే ఒక పిల్లని ప్రేమించడం, యిద్దరూ వివాహం చేసుకొందుకు నిశ్చయించుకోవడంకూడా జరిగింది. ఆ రోజు రాత్రి వివాహం జరగవలసింది... కాని అకస్మాత్తుగా ఆ అమ్మాయికి జబ్బుచేసింది. అరగంటలోనే ముంచుకు వచ్చేసింది రోగం. పాపం—''

'ఏం, చచ్చిపోయిందా?'

"అలాగే జరిగింది. వాడి చేతుల్లోనే, నిరాశానిస్పృహల్లో ప్రాణాలు విడిచింది."

'విచారకరమైన సంగతే.'

"ఇంకా విను. ఇలాగా ఉంటున్నావేం? హృదయమున్న ప్రతివ్యక్తి విచారించదగ్గ సంఘటన ఇది'' అని నాకేసి చూసి 'వింటున్నావా' అన్నట్టుగా తల పంకించాడు. "రామం సంగతి— అతడిప్పుడు చూస్తే చాలా విచారంగానూ, ఏదో అమూల్యమైన వస్తువుని పోగొట్టుకొన్నట్టూ కనిపిస్తాడు. ప్రతిరోజూ సాయంత్రవేళ సముద్రతీరాన ఉన్న కొండమీదకెళ్ళి కొన్నిగంటలు కూర్చుని వస్తూంటాడు; ఆ నిర్మలవాతావరణం హృదయానికి కొంత శాంతి నిస్తుందని గాబోలు! ఆ కొండపేరు యేనుగుకొండ. దూరంనుండి చూస్తే యేనుగులా కనిపించేది. అందుకే దాన్ని అలా పిల్చేవాళ్ళం. అక్కడ దాని అంచుల్ని తాకుతూ ఉంటాయి సముద్రపు కెరటాలు. ఆ స్థలం చాలా ప్రశాంతంగా ఉంటుంది. రామం, ఆ కొండరాళ్ళతోనూ, ఆ సముద్రపు నీళ్ళతోనూ చెప్పుకొంటూ ఉంటాడు తన విషాద చరిత్రనంతా.

అనంతరం *

ఈ మధ్యనే ఒకనాడు రాత్రి భోజనంచేసి, చుట్టకాలుస్తూ వరండాలో పచార్లు చేస్తున్నా. అప్పుడే రామంకూడా వచ్చి, అక్కడే రెండు కుర్చీలు వేయించి కూర్చుని కాలక్షేపానికి దిగేము. ఉన్నట్టుండి వాడి ముఖము విషాదంతో నిండిపోయింది. 'నేను చాలా క్లిష్టపరిస్థితిలో ఉన్నాను' అన్నాడు.

"అంటే," అన్నాను, యేమిటో ఆ పరిస్థితి తెలుసుకోవాలనే ఉద్దేశంతో.

'మీరు కాదని తెలుసుకోరా? ఆమెను వివాహం చేసుకోవాలనుకొంటున్నాను' అన్నాడు రామం.

'అయితే నా అభినందనలు.'

'ధన్యవాదాలు, కాని అదే కష్టంగా ఉంది.'

'ఏమన్నా, నీకేం కష్టం!'

'అవును, కష్టంగానే, కష్టమే ఉంది నా గోడు.'

'ఎవర్ని?' అని అడిగేను.

'ఆ అమ్మాయి...'

'ఏ అమ్మాయి?'

'ఆ రోజు చనిపోయిందే, ఆ అమ్మాయి. ఎల్లా కనుక్కొందో కాని కాదనే నా కథంతా తెలుసును. చాలా సానుభూతి చూపిస్తూండేది నాపట్ల. దాన్ని ఆధారంగా తీసుకొనే వివాహ ప్రస్తావన తీసుకురాగలిగేను నేనా అమ్మాయితో. కాని నిరాకరించింది. అసలు నేనామె కోర్కె కంటె ఎక్కువగా నా కోర్కెను తీర్చుకొంటూ.'

ఛీ! ఈ ప్రేమికుల్లో ఉన్న దుర్గుణమే యిది. తమ వాళ్ళకి మిగతా మనుష్యులకి చాలా తేడా కనిపిస్తుంది— వాళ్ళు ప్రేమించినంతమాత్రాన వారి ప్రియురాళ్ళు అందరికంటె గొప్పవాళ్ళనుకుంటారు!!

"ఇలా చెప్పడం మొదలుపెట్టేడు రామం— 'ఈ సాయంత్రం, మళ్ళా నా సమక్షం నుంచి అదృశ్యమయింది. నేనంటే ఆమెకెంతో

యిష్టమున్నట్టూ చెప్పింది- కాని నన్ను వివాహం చేసుకోవడం అసంభవమనీ, దానికి కారణం కర్తవ్యమేననీ కూడా చెప్పేసింది."

'ఏమిటో, అందులో ఉండే భావం నాకేమీ అర్థం కాలా- ఇంతకీ ఆ అమ్మాయి ఉద్దేశ్యం?'

'ఏముందీ, తెలుస్తూనే ఉంది- ఆ అమ్మాయి అతి సున్నితమైన భావాలుగలమనిషి- కర్తవ్యానికి ఒకవ్యక్తి నా హృదయాన్ని అంకితం చేసేయడం వల్ల, నా హృదయంలో ఉండే అనురాగాన్నంతటినీ ఆమెకు అందివ్వలేకపోతానని ఆమె సందేహిస్తూంది- అందుకే నన్ను తన జీవితంలో భాగస్వామిగా ఉండడానికి నిరాకరించింది-ఇద్దరి జీవితాలమధ్యనూ కర్తవ్యం ఒక అగాధంలాగా ఉండిపోతుందేమోనని భయపడింది-' అని చెప్పి మౌనంగా ఉండిపోయాడు- ఒక్క విషాదరేఖ అతని ముఖంమీద నాట్యం చేసింది- ఆఖరుసారిగా నా హృదయాన్ని ఆకర్షించి వెళ్ళిపోయాడు-

... ...

''నాగా కొండలక్కడా రాముని సంగతేమీ తెలియలేదు, ఆ నాగాకొండల్లోనూ ఎక్కడా కనపడలేదు. కాని బారాబంకీలో జరిగిన సంఘటనమాత్రం మరపురానిది.''

"ఏమిటది?" అన్నా.

''అదే చెపుతున్నాను. అసలు జరిగిన సంగతి నేను ఇక్కడ చూడలేకపోయాను, కానీ కొందరు చెప్పుకునే గాథలు విన్నాను. వీటినిబట్టి కథ ఒకవిధంగా అల్లుతున్నాను. అదే చెప్తాను వినండి'' అన్నాడు. ''సరే'' అని తలూపాను.

''అక్కడొక అడివి ప్రాంతం. రాముం ఏదో కొండ దగ్గరకు బయలుదేరాడు. విహారభాగం పూర్తి చేసుకొని రాముం ఆ కొండదగ్గరకెళ్ళి, ఆ కొండ పాదములో కూర్చుని, దూరాన ఉన్న ఆ కాలం కొండపైకి చూస్తూ కన్నీరు కార్చాడు. మౌనంగానే ఆ కోటకేసి ఆశ్చర్యంగా చూస్తున్నాడు. కనుచూపుమేరలో ఒక స్త్రీమూర్తి తనవైపే వస్తూండడం గమనించాడు. అప్పుడే నిండుచంద్రుడు ఆకాశంలోకి ఎగబ్రాకుతున్నాడు. దగ్గరకు రాగానే, ఆ తెల్ల చీర్లో, ఆ స్త్రీమూర్తిని శారదని గుర్తించాడు. విషాదంతో నిండిపోయిన హృదయంలోంచి, విషాదభారాన్ని ఓర్చుకోలేక వచ్చి, అతని పెదవులమీద నాట్యం చేసిందో చిన్న చిరునవ్వు. ఆ మందహాసాన్ని శారద గమనించిందో లేదో కాని, ఆమె ఒకసారి ముఖం తిప్పింది, మాటిమాటికి, ఉగ్ర వశమై, వెనక్కి తిరిగి, వేగంగా నడిచేసింది. కనుచూపుమేర దాటిపోయింది. రాముం ఎల్లా నవ్వేడో, ఆ నవ్వుని అల్లాగే ఉగ్గబట్టేడు. మళ్ళా నవ్వుదామని ప్రయత్నించేడు కాని, నవ్వలేక వెడిగా నిట్టూర్చేడు.

తారమిణ్చంద్రుణ్ణి చూసి భయంకరంగా విజృంభిస్తున్నాయి సముద్రపు కెరటాలు. శారద మళ్ళా వెనక్కి తిరిగి రావడం గమనించేడు రాముం. దగ్గరకు రాగానే తన వైపోసారి చూసింది కాని, మాట్లాడకుండా కొండవైపుకి వెళ్ళిపోయింది. 'నన్నెల్లకపోతే పోయె, నేనంటే యిందుకూ యీనిధికి కానొచ్చు?' ఆ కేభావం తెలుస్తోంది అతని ముఖకవళికల్లో. మరో రెండుకంటి వ్యవధిలో ఆమె మళ్ళా ఆ కొండవైపు రావడం చూసేడు. శారద యీ పర్యాయం తిన్నగా రాముండగ్గరకే వచ్చింది. అతని ప్రక్కనే కూర్చుంది. 'ఏం?' అన్నట్టు యిద్దరూ ఒకరి మొహాలు ఒకరు చూసుకున్నారు.

'సముద్రపు తీరాన గాఢంగా నిరీక్షిస్తూ ఉంది. ఇంటికి పోవడం లేదా?' అంది.

'ఇష్టం, తెల్లవారితేగాని తార వెళ్ళదు.'

'ఈ కొండమీద ఉన్న శిలావిగ్రహాలేమిటి?'

'ప్రసంభవం. కొండ యెక్కడానికి దారిలేదు. అందులోనూ, రాత్రివేళ.'

'అయితే మన గతి అంతేగా!'

'ఈ రాత్రి మాత్రం...' మెల్లిగా నవ్వేడు.

అప్పటికి సముద్రం మరీ ఉధృతంగా విజృంభించింది. నిండు చంద్రుడు మబ్బుల్లో దాగేడు. గాలివాన వచ్చే సూచనలు కన్పిస్తున్నాయి. కెరటాలు ఉధృతంగా ఒకదాని వెంట మరొకటి వస్తున్నాయి. వీటి అంతరం చీల్చి ముందుకొచ్చి దాటుతున్నాయి.

'విపరీతంగా చలివేస్తూంది రామూ!' అని శారద అతని దగ్గరగా జరిగింది- అతడామెను ఆప్యాయంగా దగ్గరకు లాక్కున్నాడు- అలాగే ఇద్దరూ తాము ప్రమాదావస్థలో ఉన్నామన్న సంగతే మరిచి పోయారు-"

* అప్రకటితం

ఆనందవాణి

12. తంబుచెట్టి వీధి, మదరాసు_1

★

[ప్రచురణ : ప్రతి ఆదివారం]

సాలుచందా	....	రు. 14/-
అర్ధసంవత్సర చందా		రు. 7-8-0

(తపాలు వ్యయంతో సహా)

★

★ అర సంవత్సరముకంటె తక్కువ కాలానికి చందా అంగీకరింపబడదు.

★ 'ఆనందవాణి' చందాదారులకు [illegible]

చందాదారులు

మాతో ఉత్తర ప్రత్యుత్తరాలు జరిపేటప్పుడు వారి చందాదారు నెంబరు తప్పక తెలుపవలెను. లేకుంటే ఆలస్యమవుతుంది. మనియార్డర్లు మేనేజరు, ఆనందవాణి ఆఫీసు, 12 తంబుచెట్టివీధి, జి.టి. మద్రాసు అని వ్రాయవలెను. [illegible]

—మేనేజరు.

'నీవు మన దగ్గరకు వచ్చేసింది- [illegible] నిలబడి [illegible]' అని [illegible] నిలబడ్డాడు రామం- [illegible] ఆ మాటలకు!

'రామం! నీ హృదయాన్ని నేను గాయపర చేను- కాని నా హృదయాన్ని నువ్వు సంతోష పెట్టగలిగేవు' అంది శారద [illegible]

'అది [illegible] - [illegible]'

పెద్ద కెరటం విరుచుకుపడుతూ వచ్చి ఒక్కసారిగా తోసేసింది శారదని- ఆ విసురుకి తట్టుకోలేక శారద అమాంతంగా పడి రామం వక్షస్థలం మీద వాలిపోయింది. [illegible]

'భయంగా వుంది, రామం!' అని శారదా [illegible] రామం కౌగిలిలో-

'[illegible], [illegible]'

'[illegible]' అని [illegible]

'[illegible]' [illegible]

ఒక పెద్ద కెరటం వచ్చి [illegible] పోయింది-

'రామం!' అని గట్టిగా కేక వేసింది శారద, 'శారదా!' అని రామం [illegible]

కాని ఆ గుండెలు [illegible], సముద్రగర్భంలో కలిసిపోయాయి! సముద్రపు [illegible]!! పైకి [illegible].

మరునాటి పత్రికలో [illegible]. [illegible] ఒకరిచేత ఒకరు బంధింపబడి ఉన్నారు. [illegible] "[illegible]" అని [illegible].

"[illegible], [illegible] వచ్చింది" అన్నారు.